

Pygmalion & Pichon – Concert inaugural de la temporada *Requiem* de Mozart

Palau 100

Dijous, 19 d'octubre de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el mecenatge de:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Ying Fang, soprano

Beth Taylor, mezzosoprano

Laurence Kilsby, tenor

Nahuel di Pierro, baix

Chadi Lazreq, niño soprano

Pygmalion, cor i orquestra

Raphaël Pichon, director

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Requiem, KV 626 i, completat per Joseph Leopold

Edler von Eybler i Franz Xaver Süssmayr.

In paradisum (anònim) – Antienne –

Plainchant

Ach, zu kurz ist unsers Lebens Lauf, KV 228

(515b), cànon a 4

Meistermusik, KV 477b

Miserere mei, KV 90

Requiem – I. Introitus

Requiem – II. Kyrie

Ne pulvis et cinis KV 122

Requiem – III. Sequentia

1. Dies irae

2. Tuba mirum

3. Rex tremendae

Solfeig en Fa major, KV 393/2 (orquestració de

Vincent Manac)

Requiem – III. Sequentia

4. Recordare
 5. Confutatis
 6. Lacrimosa
- Amen (apèndix)

Requiem – IV. Offertorium

1. Domine Jesu Christe

Quis te comprehendat, KV 110

Requiem – IV. Offertorium

2. Hostias

Requiem – V. Sanctus

Requiem – VI. Benedictus

O Gottes Lamm, KV 343/1

Requiem – VII. Agnus Dei

Requiem – VIII. Communio

In paradisum (anònim) – Antienne –
Plainchant

Durada del concert: 85 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #músicauniversal #gransfigures

MÁS DE
20
AÑOS

APOSTANDO POR LA MÚSICA

Poema

Porta la seva veu un ocell del paradís,
alça el seu anhel la flor que esbalça,
creix a frec de llum l'ofrena del verb
a totes les meves branques.

I s'alzina el desig, la bellesa de la fam,
la refosa de la pell: l'elixir i l'espasme.

L'aigua neix inexpressable.

El respir.

Per viure i morir.

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Comentari

El *Requiem* de Mozart (i Süßmayr): més enllà de la llegenda

Partim de dos principis: 1) els fantasmes només existeixen en la imaginació de qui se'ls inventa; 2) tota llegenda acaba tenint sempre una fonamentació que l'allunya de la màgia i del misteri. A partir d'aquí, ja podem recordar el que a hores d'ara és de domini públic i que aclareix el misteri de l'encàrrec del *Requiem* fet a Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): el juny del 1791 el músic va rebre la visita d'un emissari que li encarregava una missa de difunts. La llegenda ha vestit de negre aquell home i ha posat en boca de Mozart que es tractava d'un enviat del més enllà per tal que l'autor de *La flauta màgica* s'escrivís la seva pròpia música funerària, per acompanyar-lo en una mort que Mozart sentiria propera.

Certament, el decés del compositor s'esdevindria la matinada del 5 de desembre del mateix any, després d'una activitat frenètica coronada aquell 1791 amb obres com el *Concert per a clarinet*, el motet *Ave verum corpus*, les òperes *La clemenza di Tito* i l'esmentada *Flauta màgica*, a més d'una cantata maçònica.

El *Requiem* quedaria inacabat al llit de mort de Mozart, que va donar al seu deixeble Franz Xaver Süßmayr (1766-1803) indicacions per enllestir la missa i cobrar la feina. De fet, l'encàrrec venia del comte Franz von Walsegg, músic aficionat que encomanava a compositors obres posteriorment interpretades com si fossin de l'aristòcrata al seu castell de Stuppach. La recent mort de l'esposa de Walsegg hauria incentivat, doncs, la voluntat de "fer-li" un *Requiem* que ni tan sols el destinatari de l'encàrrec podria acabar. Se'n va encarregar l'indicat Süßmayr, que ja havia ajudat Mozart amb *La clemenza di Tito*, de la qual hauria escrit els recitatius secs.

De fet, Mozart va deixar complet íntegrament l'"Introit".

L'esquema global de les autories entre Mozart, Süßmayr i un possible tercer compositor (segurament Joseph Eybler, un altre deixeble de Mozart) seria aquest:

INTROITUS: Mozart

KYRIE ELEISON: Mozart, amb vent i percussió de Süßmayr (i Eybler?)

SEQUENTIA:

-“Dies irae”: Mozart, amb vent i percussió de Süßmayr (i Eybler?)

-“Tuba mirum”: Mozart, amb corda i vent de Süßmayr (i Eybler?)

-“Rex tremendae”: Mozart, amb corda aguda, vent i percussió de Süßmayr (i Eybler?)

-“Recordare, pie Jesu”: Mozart, amb notes de fagot de Süßmayr (i Eybler?)

-“Confutatis”: Mozart, amb corda (excepte violoncel i violí primer), vent i percussió de Süßmayr (i Eybler?)

-“Lacrimosa”: Süßmayr (i Eybler?; Mozart en va escriure tan sols els vuit primers compassos)

OFFERTORIUM:

-“Domine Jesu”: Mozart, amb corda i vent de Süßmayr (i Eybler?)

-“Hostias”: Mozart, amb corda i vent de Süßmayr

SANCTUS: Süßmayr

BENEDICTUS: Süßmayr

AGNUS DEI: Süßmayr

COMMUNIO

-“Lux aeterna”: Süßmayr, a partir del material de l'INTROIT i del KYRIE.

El text llatí atribuït al franciscà Tommaso da Celano (del segle XIII) és d'una terrible ambivalència: d'una banda, un record i una pregària per als difunts que ens han deixat; d'una altra, un avís sobre el terrible dia del judici final, en què tan sols els justos i benaurats tindran un lloc al Paradís, al contrari dels qui, maleïts i condemnats a les flames eternes, viuran un càstig permanent.

Més enllà del *Requiem*

La missa de *Requiem* s'emmarca en la producció sacra de Mozart, amb una quantitat d'obres estimables en quantitat i en qualitat abans d'establir-se a Viena: durant l'etapa salzburguesa, va escriure una quinzena de *Misses*, *Sonates da chiesa* i un nombre abundant de peces de petit format, a més de músiques per a oficis diversos, com ara lletanies i vespres.

A partir del 1783, i havent deixat inacabada la *Gran Missa en Do menor, KV 427 (417a)*, el repertori sacre de Mozart tan sols l'ocupa el també inacabat *Requiem* i aquella petita gran meravella que és el ja referit motet *Ave verum corpus, KV 618*, escrit també el 1791 per al balneari de Baden, on Constanze –esposa del compositor– feia algunes estades.

Mozart era un catòlic creient, però sense la fe abnegada del seu col·lega Haydn i allunyat de la devoció del luterà Johann Sebastian Bach. En el músic salzburguès, la fe era una beatífica herència de la infantesa, barrejada amb els ideals humanístics (il·lustrats, per ser més exactes) de la francmaçoneria, a la qual pertanyia des del 1784. La seva mirada sobre la mort –cosa que es reflecteix a la missa del *Requiem*– traspua una certa conciliació, en la línia de com l'havia definida en una cèlebre carta adreçada al seu pare el 1787: “*la veritable amiga de l'home*”.

En aquest sentit, el concert que escoltarem avui sintetitza bona part de l'ideari mozartià sobre la mort des de i més enllà del *Requiem*. Perquè la vetllada inclou composicions musicals amb arranjaments molt pertinents, la majoria realitzats una o dues dècades després del decés de Mozart. És significativa, per exemple, la inclusió de la *Meistermusik*, que de fet és l'arranjament de la *Mauerische Trauermusik* que Mozart hauria escrit per al funeral de dos “germans” de lògia maçònica i en què un radiant acord major conclusiu subratlla l'esperança en la resurrecció: no en va un ateu confès com Pier Paolo Pasolini va eliminar aquell acord en l'escena del Gòlgota del film *Il vangelo secondo Matteo* (1964).

Per contra, l'ombra d'una mort justiciera s'abat sobre *Ne pulvis et cinis*, arranjament del passatge per a baix “Ihr Kinder des Staubes” (“Vosaltres, fills de la pols”) procedent de la música incidental per al drama *Thamos, König in Ägypten* escrita entre el 1774 i el 1780 per a diverses representacions a Viena i a Salzburg. El fragment en qüestió prefigura les amenaces de l'estàtua del Commendatore al segon acte de *Don Giovanni* i contrasta amb la dolçor del lied sacre *O Gottes Lamm* o amb *Quis te comprehendat*, sobre un arranjament de l’“Adagio” de la *Gran Partita*, original per a conjunt de vent.

El concert d'avui, doncs, va més enllà de la llegenda, per presentar un ideari musical molt complet al voltant de Mozart i la seva idea sobre la mort.

Jaume Radigales, professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

Palau de la Música Catalana 2023–2024

Entrades i abonaments a la venda

María Dueñas, Los Angeles
Philharmonic & Dudamel

Daniil Trifonov

Ensemble Pygmalion & Pichon

Monteverdi Choir, English
Baroque Soloists & Gardiner

Yuja Wang

Alice Sara Ott, London Symphonny
Orchestra & Pappano

Javier Camarena

Balthasar Neumann & Hengelbrock

Víkingur Ólafsson

Sara Blanch & Albert Guinovart

Quartet Casals

Franco Fagioli, Il Giardino
Armonico & Antonini

I més de 100 concerts!

Biografies

Ying Fang, soprano

© Dario Acosta

Ha estat lloada per la premsa nord-americana com “*indispensable al Met cantant Mozart*” («The New York Times») i “*una veu que pot aturar el temps, pura i rica i oberta i consumadament expressiva*” («Financial Times»).

La temporada 2022-23 va debutar a la Wiener Staatsoper com a Susanna de *Le nozze di Figaro*, sota la direcció de Philippe Jordan, paper que ha repetit per a la Handel and Haydn Society sota la batuta de Raphaël Pichon. Ha tornat al Metropolitan com a Ilia d'*Idomeneo*, dirigida per Manfred Honeck, i com a Zerlina en una nova producció de *Don Giovanni*, amb Nathalie Stutzmann. A més, va tornar al Festival de Salzburg en el rol de Nannetta en una nova producció de *Falstaff*, al costat de Gerald Finley. En el terreny concertístic ha tornat a col·laborar amb la San Francisco Symphony en la *Simfonia núm. 4* de Mahler, amb Robin Ticciati a la batuta; va debutar amb l'Atlanta Symphony Orchestra amb *Ein deutsches Requiem* de Brahms, dirigida per Sir Donald Runnicles, i ha actuat amb la Pittsburgh Symphony Orchestra en la *Missa en Do menor* de Mozart i *El Messies* de Händel, dirigida per Manfred Honeck. Igualment, va oferir una sèrie de recitals amb el pianista Ken Noda al Park Avenue Armory de Nova York, Cal Performances i a la Dallas Opera.

Prèviament ja ha actuat amb les filharmòniques de Nova York, Los Angeles, Hong Kong, i amb les simfòniques de Boston i Houston, l'orquestra de Filadèlfia i de Cleveland, i amb la National Symphony Orchestra. Ha actuat al Carnegie Hall, Kennedy Center i Alice Tully Hall, i així mateix als festivals de Salzburg, Verbier i Ais de Provença. Ying Fang ha cantat a la Metropolitan Opera, Lyric Opera de Chicago, Opernhaus de Zuric i Opéra de Lilla, entre d'altres.

Va ser membre del Programa Lindemann de Desenvolupament de Joves Artistes de la Metropolitan Opera.

Beth Taylor, mezzosoprano

© John Cooper

Graduada pel Royal Conservatoire d'Escòcia i The Open University, actualment perfecciona la tècnica sota el mestratge de Jennifer Larmore i Iain Paton. Ha participat en classes magistrals amb artistes de renom, com Sarah Connolly, Susan Graham, Sir Thomas Allen, Sophie Daneman i Dame Emma Kirkby.

Va guanyar el Premi de Música Clàssica Gianni Bergamo 2018 i va ser guardonada amb el tercer premi del Concurs del Wigmore Hall 2019.

Aclamada per «The Guardian» per la seva veu “*fosca i centrada*”, amb una “*coloratura sensacional*” i un “*cant espectacular*”, «The Times» destaca unes caracteritzacions “*ferotges, fins i tot aterridores, intimidadores*” de qui és una de les mezzosopranos joves més electrizants avui dia.

La temporada 2022-23 va fer un seguit de debuts: Arsace de *Semiramide* de Rossini a la Deutsche Oper de Berlín, Giuliano Gordio en una nova producció d'*Eliogabalo* de Cavalli a l'Opernhaus de Zuric, Ursule de *Béatrice et Bénédict* al Festival Berlioz de La Côte-Saint-André, contralt solista del *Requiem* de Mozart al Théâtre de Beaulieu de Lausana i de la *Missa solemnis* de Beethoven a la sala Gulbenkian de Lisboa.

Els darrers tres anys també ha debutat en escenaris molt rellevants: així, l'estiu del 2022, al Festival de Glyndebourne amb una Bradamante aclamada en una nova producció d'*Alcina*. Va debutar a la Deutsche Oper de Berlín com La Cieca de *La Gioconda*, i també hi va interpretar Erda de *L'or del Rin*, primera Norna d'*El capvespre dels déus* i Schwertleite de *La valquíria* en el nou cicle de *L'Anell* de Stefan Herheim, sota la direcció de Sir Donald Runnicles. També ha cantat per primera vegada el rol de Falliero de *Bianca e Falliero* de Rossini per a l'Oper de Frankfurt, escenari on va debutar com a Dardano d'*Amadigi di Gaula* de Händel. Al Concertgebouw d'Amsterdam ha interpretat el paper d'Argia de les primeres representacions de *La Merope* de Giacomelli i darrerament amb La Cetra i Andrea Marcon, mentre que al Theater de Basilea ha cantat la part solista de contralt en una versió escenificada de la *Passió segons sant Mateu* de Bach.

A la seva agenda recent també figuren actuacions a Madrid i Basilea com a Cornelia de *Giulio Cesare*, sota la batuta d'Andrea Marcon; a Nancy per debutar com a Bradamante d'*Alcina*, dirigida per Leonardo García-Alarcón; al Concertgebouw d'Amsterdam amb la *Missa de la coronació, KV 317* de Mozart; al Festival d'Ais de Provença va debutar amb *Jakob Lenz* de Rihm, i a l'Opéra de Lió com a Melanto, Anfinomo i Fortuna d'*Il ritono d'Ulisse in patria*, mentre que al Festival de Longborough com a Arnalta de *L'incoronazione di Poppea*.

Laurence Kilsby, tenor

© Ben Reason

Va començar la seva formació com a cantaire a la Tewkesbury Abbey Schola Cantorum, i va guanyar el títol de Jove Cantaire de l'Any de la BBC Radio 2 el 2009; tot seguit va debutar com a solista al Royal Albert Hall.

Va estudiar al Royal College of Music de Londres com a becari de l'ABRSM, i al Curtis Institute of Music de Filadèlfia. Seleccionat en la primera promoció de la Lies Askonas Fellowship, va guanyar la beca de la Kathleen Ferrier Society 2018 per a joves cantants i ha guanyat els concursos Wigmore Hall/Bollinger International Song Competition 2022 i Cesti Competition 2022 a l'Innsbrucker Festwochen der Alten Musik. La temporada 2022-23 es va incorporar a l'acadèmia de Opéra National de París.

Entre els seus compromisos recents figuren els rols de Lucano, primer soldat i familiar de *L'incoronazione di Poppea*, amb què va debutar al Festival d'Ais de Provença; com a Apollo, pastor i esperit de *L'Orfeo* de Monteverdi per a la Nederlandse Reisopera, i com a Henrik Egerman d'*A little night music* de Sondheim per a l'Opera North.

En concert, entre els seus compromisos recents ha participat a la *Missa en Do menor* de Mozart i l'*Hymnus an den heiligen Geist* de Schubert al Festival de Salzburg amb l'Ensemble Pygmalion i Raphaël Pichon; i també a la *Passió segons sant Joan* de Bach en gira amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment i Mark Padmore.

Ha intervingut com a solista en diversos enregistraments, incloent-hi l'àlbum nominat als Grammy *L'Allegro, Penseroso ed il Moderato* de Händel amb el Gabrieli Consort i Paul McCreesh. Ha participat en classes magistrals amb Dame Sarah Connolly, Roderick Williams, Kathryn Harries i James Gilchrist i ha ofert recitals a l'Akademie der Künste de Berlín i al Festival de Cheltenham.

Nahuel di Pierro, baix

Nascut a Buenos Aires, va estudiar al departament vocal de l'Institut Artístic del Teatro Colón. Ha estat membre de l'Opéra Studio de l'Opéra de París i del Young Singer Project del Festival de Salzburg. El seu repertori abasta principalment des de la música barroca fins al *bel cant* romàntic. Ofereix concerts i recitals, i ha participat en nombrosos enregistraments. En el terreny del Barroc, ha interpretat els rols de Seneca de *L'incoronazione di Poppea*, Cold Genius de *King Arthur* i Créon de *Médée* de Charpentier (Zuric), Augure i Plutone de *L'Orfeo* de Rossi (Versalles), i Ismenor i Teucer de *Dardanus* de Rameau (Bordeus).

Mozartià consumat, va debutar com a Masetto (Buenos Aires, Opéra de París, Théâtre des Champs Élysées, Londres i València), seguit de Leporello (Ais de Provença, Nancy i Luxemburg) i finalment en el paper principal de *Don Giovanni* (Buenos Aires i Tel Aviv). Ha cantat el paper de Sarastro de *La flauta màgica* (Dessau i Santiago), Achior de *La Betulia liberata* (Salzburg), el rol de la veu a *Idomeneo* (Opéra de París, Théâtre des Champs Élysées), Figaro de *Le nozze di Figaro* (Buenos Aires), Guglielmo de *Così fan tutte* (Buenos Aires, Ais de Provença, New York Mostly Mozart, Edimburg) i Osmin d'*El rapte del serrall* (Zuric).

Del repertori rossinià ha assumit els personatges del governador de *Le Comte Ory* i Lord Sidney d'*Il viaggio a Reims* (Zuric), Assur de *Semiramide* (Nancy), Selim d'*Il turco in Italia* (Angers, Nantes i Luxemburg), Walter i Melchtal de *Guillaume Tell* (Bad-Wildbad), Basilio d'*Il barbiere di Siviglia* (Berlín, Tolosa de Llenguadoc i Bordeus), Haly de *L'italiana in Algeri* (Buenos Aires, Opéra de París i Bordeus) i Mustafà de la mateixa òpera (Buenos Aires i Sant Sebastià).

A més, ha cantat els rols de Lorenzo d'*I Capuleti e i Montecchi* (Baden-Baden, Ginebra, Opéra de París), Alessio de *La sonnambula* (Opéra de París), Léandre de *L'amor de les tres taronges* (Amsterdam), Ferrando d'*Il trovatore* (Tolosa de Llenguadoc) i Colline de *La bohème* (Buenos Aires, Opéra de París, Londres, Glyndebourne, Baden-Baden, Santiago, Tolosa de Llenguadoc i Bordeus).

Chadi Lazreq, nen soprano

Nascut el 2012, prové d'una família de músics. Des de ben petit ha mostrat interès per les activitats artístiques. Fascinat per tota mena d'instruments de teclat, va començar a estudiar l'acordió als sis anys, abans de passar al piano i al clavicèmbal, que actualment estudia a la classe de Chiaopin Kuo al Conservatori d'Alfortville (França). Des de fa tres anys forma part del cor infantil Sotto Voce, dirigit per Scott Alan Prouty, amb el qual actua habitualment a diversos escenaris (Théâtre du Châtelet, Salle Gaveau, Théâtre des Champs Élysées, etc.).

Chadi forma part de l'elenc que interpreta el *Requiem* de Mozart, dirigit per Raphaël Pichon i Romeo Castellucci, des que fou estrenat al Festival d'Ais de Provença el 2019. També va actuar en la reposició que se'n va oferir a La Monnaie de Brussel·les el 2022.

Pygmalion

© Fred Mortagne

Pygmalion, cor i orquestra amb instruments d'època que va ser fundat el 2006 per Raphaël Pichon, tant explora els vincles que uneixen Bach amb Mendelssohn, com Schütz amb Brahms i Rameau amb Gluck i Berlioz.

Al costat de les gran obres del repertori: les *Passions* de Bach, les tragèdies líriques de Rameau, la *Gran Missa en Do menor* de Mozart i el seu *Requiem* amb direcció d'escena de Romeo Castellucci, així com *Elies* de Mendelssohn o les *Vespres* de Monteverdi, Pygmalion es centra a confeccionar programes originals que posen en relleu els vincles entre les obres i redescobrint alhora l'esperit que les va crear: *Mozart & the Weber sisters*; *Miranda*, amb música de Purcell; *Stravaganza d'amore*, que evoca el naixement de l'òpera a la cort dels Mèdici; *Enfers*, amb Stéphane Degout; el cicle *Bach en set paraules* a la Philharmonie de París, i *Libertà!*, que recorre els inicis del *dramma giocoso* mozartià. Pygmalion ha generat una identitat única al panorama musical internacional, gràcies a aquests projectes exigents i interdisciplinaris que han recollit l'èxit del públic i la crítica.

En les produccions d'òpera, Pygmalion col·labora amb directors d'escena com ara Katie Mitchell, Romeo Castellucci, Simon McBurney, Aurélien Bory, Jetske Mijnsen, Pierre Audi, Valérie Lesort i Christian Hecq, Cyril Teste, Clément Cogitore o Michel Fau.

Formació amb residència artística a l'Opéra National de Bordeus, des de fa uns anys du a terme una temporada de concerts de música de cambra i tallers pedagògics gratuïts oberts a tothom anomenat el Kiosco Pygmalion. Com a resposta a la crisi de la covid, Pygmalion va llançar el juliol del 2020 un nou festival per al gran públic, amb seu a la regió de Bordeus, concebut com un veritable festival laboratori on es duen a terme diversos experiments de transmissió de la música clàssica. Els músics de Pygmalion tenen un paper clau en aquest festival, en el qual proposen ambiciosos iniciatives culturals.

Pygmalion actua habitualment als grans escenaris de França: Philharmonie de París, Opéra Royal de Versailles, Opéra Comique, Ais de Provença, Beaune, Tolosa de Llenguadoc, Saint-Denis, La Chaise-Dieu, Royaumont, Nancy, Metz, Montpellier..., i també internacionals, a les ciutats d'Hamburg, Colònia, Frankfurt, Essen, Salzburg, Viena, Amsterdam, Pequín, Hong Kong, Barcelona, Brussel·les...

Pygmalion enregistra per a Harmonia Mundi des del 2014. Els seus àlbums han estat guardonats no solament a França, sinó també a l'estranger: Diapason d'Or de l'Année, Victoire de la Musique Classique, Choc de Classica, Gramophone Award, Preis der Schallplattenkritik, Edison Klassiek Award, etc.

Pygmalion està com a resident artístic a l'Opéra National de Bordeus. Rep el suport de la Direction Régionale des Affaires Culturelles de Nouvelle-Aquitaine, l'Ajuntament de Bordeus, la regió de Nouvelle-Aquitaine i el Centre National de la Musique. Com a conjunt associat a l'Opéra Comique, rep el suport del Château Haut-Bailly, mecenes d'honor del conjunt, i de la fundació empresarial de la Société Générale C'est Vous l'Avenir.

Raphaël Pichon, director

© Fred Mortagne

Nascut el 1984, va iniciar l'aprenentatge musical amb el violí, el piano i el cant. Es va formar als conservatoris de París CNSMDP i CRR. Com a jove cantant professional, ha actuat dirigit per figures de la categoria de Jordi Savall, Gustav Leonhardt i Ton Koopman, així com també amb Les Cris de Paris de Geoffroy Jourdain, amb el qual va explorar la música contemporània.

El 2006 va fundar Pygmalion, cor i orquestra amb instruments d'època, que ben aviat es va donar a conèixer per la singularitat dels seus projectes. *Missae breves* de Bach, versions tardanes de les grans tragèdies líriques de Rameau i rareses de Mozart són alguns dels programes que forneixen la base de la identitat de Pygmalion. La tasca de Pygmalion, centrat en la fusió entre cor i orquestra, però també en un enfocament dramaturgic de la interpretació concertant, s'ha guanyat ràpidament el reconeixement unànime a França i també a l'estranger. Amb aquest conjunt, Pichon ha actuat a la Philharmonie de París, Château de Versailles, BBC Proms, Bozar de Brussel·les, Konzerthaus de Viena, Philharmonie de Colònia, Palau de la Música Catalana, al festival Maig Francès de Hong Kong i Festival de Música de Pequín. En el terreny operístic ha dirigit diverses produccions a l'Opéra Comique, Festival d'Òpera d'Ais de Provença, Teatre Bolxoi de Moscou, Òpera d'Amsterdam i Opéra National de Bordeus. Ha treballat amb els directors d'escena Katie Mitchell, Romeo Castellucci, Simon McBurney, Michel Fau, Pierre Audi, Jeanne Candel, Jochen Sandig, Cyril Teste, Aurélien Bory, Satoshi Miyagi, Laurent Pelly i Jetske Mijnsen.

El 2020, en plena pandèmia, Raphaël Pichon va crear Pulsations a Bordeus, un festival eclèctic i polifacètic que treballa amb intèrprets locals per programar concerts excepcionals en indrets impensats de la ciutat i l'àrea metropolitana.

Entre els seus projectes més destacats dels darrers anys cal esmentar el seu debut al Festival d'Ais de Provença amb la creació de *Trauernacht*, amb música de Bach i posada en escena de Katie Mitchell (2014), i el redescobriments d'*Orfeo* de Luigi Rossi a l'Opéra National de la Lorena i a l'Opéra Royal del Château de Versailles (2016), així com l'espacialització de *Vespro della Beata Vergine* de Monteverdi, amb Pierre Audi (Holland Festival, BBC Proms, Chapelle Royale de Versailles, Leipzig Bach Festival), i el cicle de trobades artístiques entorn de les *Cantates* de Bach a la Philharmonie de París, la integral dels *Motets* i la *Missa en Si menor* de J. S. Bach, així com una versió escènica d'*Un rèquiem alemany* de J. Brahms, amb Jochen Sandig a la immensa base submarina de Bordeus. El 2018 va ser convidat al Festival d'Ais de Provença per dirigir-hi *La flauta màgica*, amb posada en escena de Simon McBurney, i hi va tornar el 2019 amb una creació escènica del *Requiem* de Mozart dirigida per Romeo Castellucci i el 2022 amb *Idomeneo* de Mozart, amb direcció d'escena de Satoshi Miyagi.

Durant la temporada 2022-23 va dirigir Pygmalion en noves produccions escèniques de *Lakmé* de L. Delibes a l'Opéra Comique i *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi a l'Opéra National du Rhin; així mateix, concerts centrats en J. S. Bach en un tríptic titulat *Els camins de Bach*, en què es narra la història musical de la trobada creativa entre el Kantor i Buxtehude. Va continuar la seva exploració de la música romàntica amb *Mein Traum*, un programa integrat per obres líriques de Schubert, Weber i Schumann, amb Stéphane Degout, i la *Simfonia núm. 2 "Lobgesang"* de Mendelssohn.

Com a director convidat, va debutar al Festival de Salzburg el 2018 amb la Mozarteum Orchester i a la Philharmonie de Berlín amb la Deutsches Symphonies-Orchester; també ha estat convidat a dirigir l'Orchestre de Chambre de Lausana, La Scintilla a l'Opernhaus de Zuric, MusicAeterna de Teodor Currentzis, Les Violons du Roy de Québec, i la Freiburger Barockorchester i la SWR Symphonieorchester amb Isabelle Faust. El 2021 va debutar a Boston amb amb l'Orquestra de la Haendel & Haydn Society, on va tornar el 2022 amb *Le nozze di Figaro* de Mozart. Aquest 2023 la seva agenda inclou aquesta mateixa obra amb la Wiener Philharmoniker al Festival de Salzburg.

Els seus nombrosos enregistraments han estat publicats per Hamonia Mundi. Els seus àlbums més recents inclouen *Stravaganza d'amore* (2017); l'òpera imaginària *Enfers*, amb el baríton Stéphane Degout (2018); *Libertà!*, basada en obres mestres poc conegudes de Mozart, i més recentment *Motets* (2020) i *Passió segons sant Mateu* (2022) de J. S. Bach, a més d'un disc amb Sabine Devieille en un díptic Bach-Händel (Erato, 2021). El 2022 també va publicar *Mein Traum*, una nova col·laboració amb Stéphane Degout. Tota la seva discografia ha estat lloada de manera unànime a França i a l'estranger.

Raphaël Pichon és oficial de l'Ordre de les Arts i les Lletres.

Formació

PYGMALION

COR

Sopranos

Camille Allérat, Armelle Cardot, Adèle Carlier, Cécile Dalmon, Anne-Emmanuelle Davy, Eugénie de Padirac, Nadia Lavoyer, Lucie Minaudier, Marie Planinsek, Virginie Thomas

Contralts

Corinne Bahuaud, Anne-Lou Bissières, Jean-Christophe Clair, Anouk Defontenay, Pauline Leroy, Marie Pouchelon, Yann Rolland, Clémence Vidal

Tenors

Tarik Bouselma, Martin Candela, Olivier Coiffet, Didier Chassaing, Constantin Goubet, Guillaume Gutierrez, Vincent Laloy, Olivier Rault, Ryan Veillet

Baixos

Frédéric Bourreau, Sorin Dumitrascu, Ahmed Gomez Perez, Timothy Murphy, Guillaume Olry, Louis-Pierre Patron, Alvaro Valles Cecilio, Pierre Virly, Emmanuel Vistorcky

ORQUESTRA

Violins I

Sophie Gent, Aude Caulé-Lefèvre, Blandine Chemin, Helena Druwe, Julie Friez, Izleh Henry, Mario Konaka, Sophia Prodanova

Violins II

Louis Creac'h, Paul-Marie Beauny, Roldán Bernabé Carrión, Anne Camillo, Gabriel Ferry, Charles-Etienne Marchand, Raphaëlle Pacault

Violes

Katya Polin, Delphine Blanc, Aya Murakami, Marta Paramo, Elisabeth Sordia, Pierre Vallet

Violoncels

Julien Barre, Arnold Bretagne, Gulrim Choi, Thomas Luks, Emily Robinson

Contrabaixos

Thomas de Pierrefeu, François Leyrit, Christian Staude

Oboès

Gabriel Pidoux, Lidewei de Sterck

Clarinets

Nicola Boud, Fiona Mitchell

Fagots

Javier Zafra, Evolène Kiener

Contrafagot

Robert Percival

Trompes

Martin Lawrence, Joseph Walters

Trompetes

Emmanuel Mure, Philippe Genestier

Trombons

Charlie Maussion, Stéphane Muller, Franck Poitrineau

Timbales

Koen Plaetinck

Orgue

Ronan Khalil

Text

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Rèquiem en Re menor, K. 626

completat per Joseph Edler von Eybler i Franz Xaver Süssmayr

In paradisum (anon)

In paradisum deducant te angeli,
in tuo adventu suscipiant te
martyres,
et perducant te in civitatem sanctam
Ierusalem.

Chorus angelorum te suscipiat,
et cum Lazaro quondam paupere
aeternam habeas requiem.

Ach, zu kurz ist unsers Lebenslauf K.228 (515b)

Ach, zu kurz ist unsers lebenslauf
Kaum entstanden, hör'n wir auf.

Maurerische Trauermarsch K. 477 (479a) | Meistermusik

Replevit me amaritudinibus ;
inebriavit me absinthio.
Inundaverunt aquæ super caput
meum ;
Dixi : Perii.

Miserere K. 90 (originally a Kyrie)

Miserere mei

In paradisum (anon)

*Que els àngels et menin al Paradís;
que, a la teva arribada, et rebin els
màrtirs,
i et dugin a la santa ciutat de
Jerusalem.*

*Que t'aculli el cor dels àngels
i tinguis amb Llätzer, en altre temps
pobre,
el repòs etern.*

Ach, zu kurz ist unsers Lebenslauf K.228 (515b)

*Ah, la nostra vida és massa curta
Tan bon punt naixem, ja som morts.*

Maurerische Trauermarsch K. 477 (479a) | Meistermusik

*M'ha omplert d'amargor;
Em va emborratxar amb absentia.
Les aigües es desbordaven sobre el meu
cap;
Vaig dir : « Estic perdut ».*

Miserere K. 90

Tingues pietat de mi

REQUIEM. I.

INTROITUS

Requiem aeternam dona eis,
Domine:
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem:
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.
Requiem aeternam dona eis,
Domine:
et lux perpetua luceat eis.

REQUIEM. II. KYRIE

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Ne pulvis et cinis K.Ahn 122, pour basse solo et choeur

BASSE

Ne pulvis et cinis superbe te geras,
irati ne numinis fulmina feras;
fulmen et grando et horrida mors,
hominis perfidi justa sunt sors.

CHOEUR

Nos, pulvis et cinis, timentes,
tremantes,
prostrati ploramus ad te.
Da lumen, juvamen
ut sancta sequentes mortales
erecti sint spe.

REQUIEM. III.

SEQUENZ

Dies irae, dies illa,
Solvat saeculum in favilla:
teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

INTROIT

*Dóna'ls el repòs etern, Senyor:
i que la llum eterna els il·lumini.
Per tu, oh Déu, aquest himne a Sió,
i per tu els nostres vots a Jerusalem.
Escolta la meua pregària;
tota carn vindrà cap a tu.
Dóna'ls el repòs etern,
Senyor:
i que la llum perpètua els il·lumini.*

KYRIE

*Senyor, tingueu pietat.
Crist, tingueu pietat.
Senyor, tingueu pietat.*

Ne pulvis et cinis K.Ahn 122, pour basse solo et choeur

BAIX

*Tu, que ets pols i cendra, amb supèrbia
no et captnguis,
llamps de la ira de Déu, no n'obtinguis.
El llamp, la tempesta i una esgarrifosa
mort
són de l'home malvat la justa sort.*

COR

*Nosaltres, que som pols i cendra,
temorencs i tremolosos
ens prostrem davant de tu i
t'implorem.
Dona'ns la llum, dona'ns el socors
perquè la santa esperança alci
el cor dels creients.*

(traducció de M. Isabel Segarra Añón)

SEQÜÈNCIA

Dia d'ira serà aquell dia,
en què reduirà el món a cendra:
David i la Sibil·la afirmaren.
Gran espant sobrevindrà
quan el jutge arribarà
a escutar-ho tot rigorosament!

Tuba mirum spargens sonum
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupebit et natura,
cum resurget creatura,
judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus judicetur.
Judex ergo cum sedebit,
quidquid latet apparebit:
nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
cum vix justus sit securus?

Rex tremendae majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuae viae:
ne me perdas illa die.
Quaerens me, sedisti lassus,
redemisti crucem passus:
tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
donum fac remissionis,
ante diem rationis.
Ingemisco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicanti parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
et ab haedis me sequestra,
statuents in parte dextra.

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis.
Voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

*El so esclatant de la trompeta
ressonant per les tombes,
reunirà tothom davant el tron.
La mort i la natura s'astoraran
quan la criatura ressuscitarà
per respondre al judici.
S'obrirà el llibre
que conté tot allò
que ha de ser jutjat del món.
Quan el jutge, doncs, seurà,
tot allò amagat apareixerà;
res no romandrà impune
Malaurat, què diré jo aleshores?
A quin amo pregaré,
quan ni els justos estaran segurs?*

*Rei de majestat temible,
que salves lliurement, els qui s'han de
salvar,
salva'm a mi, font de bondat.*

*Recorda't, pietós Jesús,
que sóc la causa de la teva vinguda:
no em perdis aquell dia.
T'has assegut, cansat de buscar-me,
m'has redimit pel sofriment en creu;
que tant esforç no sigui en va.*

*Jutge que castigues amb justícia,
fes-me do del perdó
abans del Dia del Judici.
Gemego com un culpable,
la culpa m'enrogeix el rostre;
Déu, perdona el qui et suplica.
Tu que vas absoldre Maria,
i que escoltares el lladre,
a mi esperança em donares.
Els meus precés no són dignes,
però tu, tan bo, per la teva bondat,
fes que no cremi al foc etern.
Dóna'm lloc en el teu ramat,
separa'm dels bocs,
i posa'm a la dreta.*

*Quan els maleïts, confosos,
seran lliurats a les flames venjatives,
crida'm amb els beneïts.
Suplicant i prosternat,
el cor contrit com la cendra,
et conjuro que t'apiadis de la meva fi.*

Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
pie Jesu Domine;
dona eis requiem.
Amen.

**REQUIEM. IV.
OFFERTORIUM**

Domine Jesu Christe,
Rex gloriae, libera animas,
omnium fidelium defunctorum
de poenis inferni
et de profundo lacu:
libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum:
sed signifer sanctus mich.ael
repraesentet eas in lucem sanctam:
quan olim abrahamae promisisti
et semini ejus.

**Quis te comprehendat, K. Anh.
110**

Quis te comprehendat, te, Altissime,
te, qui eras, qui es et qui eris,
me, quam felicem, qui te meum esse
patrem corde
credere et te, te appellare possum.
Cherubim,
Seraphim omnes chori angelorum
hymnum laeti
cantate Patri optimo. Hymnum
nostrum vestro
conjungimus.

*Dia de llàgrimes aquell
en què renaixerà de la cendra
l'home culpable, per ser jutjat.
Perdona'l, doncs, oh Déu.
Jesús misericordiós, Senyor,
Dóna'ls repòs.
Amén.*

OFERTORI

*Senyor Jesucrist,
rei de la glòria, allibera totes les ànimes
dels fidels difunts,
de les penes dels inferns
i de les aigües profundes.
Allibera'ls de la boca del lleó,
que l'abisme no els engoleixi,
i que no caiguin a les tenebres,
sinó que l'abanderat sant Miquel
els condueixi a la llum santa.
Tal com prometeres antany a Abraham
i als seus descendents.*

**Quis te comprehendat, K. Anh.
110**

*Feliç qui t'abraci a tu, Altíssim, a tu
que eres,
que ets i que seràs!
Feliç com ho soc jo, que em lliuro amb
tot el cor
a tu, pare meu, i només a tu puc dir-te
així.
Querubins, Serafins i tot el cor d'àngels
celestials:
canteu joiosos l'himne al Pare suprem.
Nosaltres unim el nostre himne al
vostre.*

(Traducció de M. Isabel Segarra Añón)

**REQUIEM. IV.
OFFERTORIUM**

Hostias et preces tibi, Domine,
laudis offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam facimus:
fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam:
quam olim Abrahae promisisti
et semini ejus.

REQUIEM. V. SANCTUS

Sanctus, sanctus,
sanctus, Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli
et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

**REQUIEM. VI.
BENEDICTUS**

Benedictus qui venit
in nomine Domini.
(Chorus)
Osanna in excelsis.

O gottes lamm, K. 343/1

O Gottes Lamm, dein Leben
Hast du als Lösegeld
Am Kreuz uns dargegeben;
Du starbst für alle Welt!

Wem das Verdienst hienieden
Des Glaubens du verlieh'n,
Nimm dort zum Lohn in Frieden
Zu deinen Sel'gen hin.

Die fromm in dir entschlafen,
Laß frei von Qual und Pein,
Laß frei von ew'gen Strafen
Bei dir, o Jesu, sein!

Laß gnädig sie empfinden,
Herr, deines Leidens Kraft,
Befreiung von den Sünden,
Was dein Genuß verschafft!

OFERTORI

*Sacrificis i precs de lloança, Senyor,
t'oferim.
Rep-los per aquelles ànimes
de què avui fem memòria.
Fes-les, Senyor, passar
de mort a vida.
Tal com prometeres antany a Abraham
i als seus descendents.*

SANCTUS

*Sant, sant,
sant és el Senyor Déu dels exèrcits.
El cel i la terra són plens
de la teva glòria.
Hosanna a les altures.*

BENEDICTUS

*Beneït el qui ve
en nom del Senyor.
(Cors)
Hosanna a les altures.*

O gottes lamm, K. 343/1

*Oh, Anyell de Déu,
que vas donar la teva vida a la creu
per rescatar-nos!
Vas morir pel món sencer!*

*Aquells a qui la seva fe els concedeix
una recompensa terrenal,
porta'ls en pau
amb la teva benedicció.*

*Els qui piadosament se'n van anar
amb tu,
lliura'ls del turment i el dolor,
lliura'ls del càstig etern,
porta'ls a la teva destra, oh Jesús!
Senyor, fes-los sentir amb dolçor,
com de fort va ser el teu patiment.
Que siguin alliberats del pecat
si és la teva voluntat!*

REQUIEM. VII.

AGNUS DEI

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem sempiternam.

REQUIEM. VIII. COMMUNIO

Lux aeterna luceat eis, Domine:
Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.
Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.

In paradisum (anon)

In paradisum deducant te angeli,
in tuo adventu suscipiant te
martyres,
et perducant te in civitatem sanctam
Ierusalem.
Chorus angelorum te suscipiat,
et cum Lazaro quondam paupere
aeternam habeas requiem.

AGNUS DEI

*Anyell de Déu,
tu que lleves el pecat del món,
dóna'ls el repòs.
Anyell de Déu,
tu que lleves el pecat del món,
dóna'ls el repòs.
Anyell de Déu,
tu que lleves el pecat del món,
dóna'ls el repòs etern.*

COMUNIO

*Que la llum perpètua els il·lumini,
Senyor,
amb els teus sants i per sempre,
tu que ets misericordiós.
Dóna'ls el repòs etern,
Senyor,
i que la llum perpètua els il·lumini.
Amb els teus sants i per sempre,
tu que ets misericordiós.*

In paradisum (anon)

*Que els àngels et menin al Paradís;
que, a la teva arribada, et rebin els
màrtirs,
i et dugin a la santa ciutat de
Jerusalem.
Que t'aculli el cor dels àngels
i tinguis amb Llätzer, en altre temps
pobre,
el repòs etern.*

També et pot interessar

Palau 100

Dijous, 26.10.23 – 20 h

Sala de Concerts

–*Així parlà Zaratustra* de Strauss

Alice Sara Ott, piano

London Symphony Orchestra

Antonio Pappano, director

H. Kendall: *O flower of fire*

F. Liszt: *Totentanz*, S. 126

R. Strauss: *Així parlà Zaratustra*, op. 30

Preus: de 35 a 175 euros

La Casa dels Cants

Diumenge, 05.11.23 – 12 h

Sala de Concerts

–Els nostres cors amb John Adams

Orfeó Català (Pablo Larraz, director;

Montserrat Meneses, sotsdirectora)

Cor de Cambra del Palau de la Música

Catalana (Xavier Puig, director)

Cor de Noies de l'Orfeó Català (Buia

Reixach i Feixes, directora)

John Adams i **Simon Halsey**, directors

Obres de John Adams, entre d'altres

Preus: de 25 a 35 euros

Palau Bach

Dimecres, 20.12.23 – 20 h

Sala de Concerts

–*Magnificat*

Miriam Feuersinger, soprano

Kristen Wittmer, soprano

Alex Potter, contratenor

Thomas Hobbs, tenor

Stephan MacLeod, baix

Netherlands Bach Society

Alex Potter, director

J. S. Bach: *Magnificat*, BWV 243

Obres de Schein, Praetorius, Lassus, Kuhanu i Hammerschmidt

Amb el suport de:

Preus: de 35 a 55 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo **euromadi**

B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

hp

CONTROL
GROUP

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Mecenes Protectors

artyplan

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

Fundación
Dvesta

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

FUNDACIÓ
PUIG

REPSOL
Fundación

Santander
Fundación

Fundació Salvat
Grup Farmacèutic

Gramona

GVC Gaesco

KPMG

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia ICD

Santander

Telefónica

Mitjans Col·laboradors

ara

el Periódico

EL PUNT AVUI

LA VANGUARDIA

EUROPA FM

RAC 1

CATALUNYA
RÀDIO

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

